

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Stanislav Cvasniuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Stanislav Cvasniuc împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Stanislav Cvasniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 11 mai 2016,

c o n s t a ț ă:

La data de 17 iunie 2015, Stanislav Cvasniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din data de 23 august 2000 a activat în cadrul Poliției Republicii Moldova, iar din data de 05 martie 2013 până la 21 mai 2015 a activat în cadrul Serviciului de investigare fraude economice al Inspectoratului de Poliție Criuleni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de ofițer de investigații.

Menționează că, prin ordinul nr.331ef din 21 mai 2015, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție.

Susține că, drept temei pentru emiterea acestui ordin a servit ancheta de serviciu efectuată în urma raportului Centrului Național Anticorupție, potrivit căruia în perioada 23 octombrie 2014 – 08 aprilie 2015, a fost verificată respectarea de către agenții publici a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită.

Declară că, din ancheta de serviciu reiese că, ofițerul de investigații al Serviciului investigare a fraudelor economice al Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Criuleni al Inspectoratului General al Poliției, locotenentul de poliție Roman Mînzatu și ofițerul de investigații al Serviciului fraude economice

al Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Criuleni, maior de poliție Stanislav Cvasniuc, în biroul de serviciu au pretins și au primit suma de 800 lei MDL, pentru a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție și a nu ridica marfa transportată de către testorul de integritate. Tot atunci, locotenentul de poliție a solicitat de la testorul de integritate un ceainic din lotul de marfă, iar testatorul i-a promis că îl va transmite la următoarea întrevvedere.

Ulterior, la data de 26 ianuarie 2015, în cadrul discuțiilor purtate cu testorul de integritate în mun. Chișinău, agentul public Roman Mînzatu a solicitat suma de 4000 euro lunar, pentru asigurarea trecerii nestingherite, periodic, prin punctul vamal Criuleni-Dubăsari a unității de transport fără trecerea controlului de rigoare. În urma discuțiilor purtate, Roman Mînzatu a primit de la testorul de integritate ceainicul în valoare de 379 lei.

La data de 30 ianuarie 2015, Roman Mînzatu în timpul serviciului a acceptat și a primit suma de 1500 lei, în automobilul de marca VAZ 2121, pentru asigurarea trecerii nestingherite prin punctul vamal Criuleni-Dubăsari a testorului fără trecerea controlului de rigoare.

Astfel, reiese că contrar atribuțiilor funcționale atribuite, nu a comunicat circumstanțele cazului vizat ofițerului de serviciu al Dispeceratului subdiviziunii din care face parte, la fel nu a întocmit actele corespunzătoare de constatare.

Invocă că, ordinul nr.331 ef din 21 mai 2015 este unul ilegal, fără suport factologic, pertinent fiind pasibil anulării și restabilirea în funcția deținută anterior emiterii ordinului.

Consideră reclamantul că, i-a fost încălcat grav dreptul la o investigație efectivă deoarece a fost lipsit de posibilitatea contestării rezultatelor testului de integritate profesională, fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Mai indică că, unica probă care a stat la baza emiterii ordinului cu privire la sancționare a constituit înregistrarea video prezentată de către Centru Național Anticorupție. Înregistrarea video a fost efectuată ca mijloc și metodă de fixare a testului de integritate profesională în baza prevederilor art. 12 alin. (3)-(6) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, care au fost declarate neconstituționale.

Solicită, anularea ordinului nr.331ef din 21 mai 2015, cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților în cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești al Inspectoratului General al Poliției, în partea ce-l vizează pe maiorul de poliție Stanislav Cvasniuc cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să-l restabilească pe Stanislav Cvasniuc în funcția și condițiile de muncă anterior emiterii ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016 a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prima instanță a reținut că, ordinul contestat a fost emis în urma anchetei de serviciu inițiată de Direcția inspectare efectivă a Inspectoratului General de Poliție, în temeiul raportului emis de către Centru Național Anticorupție nr. 06/4-22 din 17 aprilie 2015 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale înregistrat la Inspectoratul General de Poliție la data de 23 aprilie 2015.

Prima instanță a mai concluzionat că, Centrul Național Anticorupție este abilitat prin lege cu dreptul de a iniția testarea integrității profesionale a unor agenți publici, inclusiv a reclamantului. Conform raportului menționat Stanislav Cvasniuc nu a

susținut testul integrității profesionale și anume constatarea faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției devenită cunoscută, acțiuni care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte. Totodată, prima instanță a stabilit că, tănuirea unei contravenții și actelor de corupție nu poate fi catalogată ca abatere disciplinară mai puțin gravă, astfel că, în corespundere cu pct.70 al statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 09 iulie 2015, angajatorul corect a decis aplicarea sancțiunii disciplinare cu concedierea din poliție.

Prima instanță a mai constatat că, lui Stanislav Cvasniuc i-a fost prezentată proba video în cadrul ședinței Comisiei disciplinare din 14 mai 2015 (f.d.58, Vol.I), fapt confirmat prin semnătura acestuia, unde a depus explicații pe marginea acestei situații.

Totodată, prima instanță a constatat că, prevederile art. 46 alin.(2) al Legii nr.780/2001, cu privire la retroactivitatea actului legislativ, nu sunt aplicabile în cazul dat, deoarece au efect retroactiv doar actele legislative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde, însă prin Hotărârea Curții Constituționale s-a declarat neconstituțională doar obligativitatea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție și nu sancțiunea ca atare.

Prima instanță a reținut că, conform art.16 alin.(1) al Legii privind testarea integrității profesionale, care este constituțional, sancțiunile disciplinare ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională, inclusiv eliberarea din funcție a agentului public testat, se aplică conform legislației ce reglementează activitatea entității publice în care acesta își desfășoară activitatea, iar acțiunile Centrului Național Anticorupție au avut loc până la Hotărârea Curții Constituționale nr.7 din 16 aprilie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Stanislav Cvasniuc și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 06 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, Stanislav Cvasniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de apel nu a asigurat pentru apelantul Stanislav Cvasniuc un proces echitabil încălcându-i și prevederile art.8 CEDO, dreptul de a fi apărut calificat de un avocat. Ședința instanței de apel s-a scontat cu o mimare a unei dezbateri judiciare precum și prin emiterea unei decizii formale și superficial motivate, ceea ce este inadmisibil într-un proces echitabil.

Afirmă că, examinarea speței date în instanțele ierarhic inferioare nu a fost remediu pentru apărarea efectivă a reclamantului de abuzurile deplânse, ci odată în plus s-a dat valoare unor tehnici neconstituționale de acumulare de probe, rezultate de provocări ilegale, fiind denaturată realitatea factologică și esența legală.

Declară că, din înregistrările audio/video oferite de intervenientul accesoriu lui Stanislav Cvasniuc, prin prisma investigațiilor respective, iar investigația de serviciu

a fost realizată de către pârât formal și pretențios ca să rezulte un act de sancționare disciplinară ilegal.

Mai declară că, viteza cu care instanța de apel a desfășurat ședința de judecată din data de 08 noiembrie 2016, denotă cert că, instanța a dorit să evite demersurile avocatului de a reexamina probele, din care cert instanța de apel avea să găsească temei de admitere a apelului.

Consideră relevantă speței hotărârea Curții Constituționale nr.7 din 16 aprilie 2015, pentru controlul constituționalității unor prevederi din legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, privind testarea integrității profesionale, în care printre altele este de specificat, dreptul de a nu fi judecat în baza probelor acumulate în urma provocării.

Prin referința depusă la data de 30 ianuarie 2017, Inspectoratul General la Poliției a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe pe care le consideră legale și întemeiate.

Susține că, atât instanța de fond cât și instanța de apel corect au constatat că recurentul Stanislav Cvasniuc a încălcat prevederile pct.8 subpct. (2) și (3) al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 09 iulie 2013.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Stanislav Cvasniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Stanislav Cvasniuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Stanislav Cvasniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Stanislav Cvasniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic